

« zurück blättern vor »

**SZYNDOWAĆ** v. imp., ab 1391. **1)** ‘jmd. berauben, einen Diebstahl unter Anwendung von Gewalt begehen’ – ‘dopuszczać się rozboju, dokonować kradzieży z użyciem przemocy’: (1391) 1888 HubeZb 64, STP *Iaco Jan ne ssindowal Micolaya na dobrowolney drodze ani mv vczinil scodi pro quatuor marcis.* ◦ 1496 AGZ XV 332, STP *Quia tu abviando... servitorem ipsius Andree nomine Wasyl in via libera regali... eruisti al. wyrwalasz y szyndowalasz Wasyl sexagenam.* ◦ (1558) 1900–1903 GLO s. v. *szyndem: [panowie solnicy, szukając soli] domy i skrzynie im szyndują.* ◦ [LBel.] 1696 Pot.Pocz. 150, L *Skoro obrócim szablę bisurmańców tyły, Łacno trupy szyndować i łapać kobyły.* – STP, L, SW (stp. przen.). **2)** ‘einem Tier die Haut abziehen’ – ‘zdzierać skórę ze zwierzęcia’: (1590) 1754 A.Kchn.W. 8, L *W tym się iuż do potraw zwierzynnych gotuią, A z skóry odzieraiąc wnętrza w nich szynduią.* ◦ 1655 Tw.Nad.Pask. 132 *ją zarazem szyndować / I w ćwierci siec poczęły.* ◦ [LBel.] 1664–1684 Lub.Don Alv. 297 *Widziałem i oczy wytrzeszczałem, kiedy go czterej Maurowie szyndowali.* – TR, L, SWIL, SW (stp.). ◊ **Etym: 1)** mhd. *schinden* v., ‘Raub und Gewalt antun’, LEX, nur für Inh. 1. **2)** nhd. *schinden* v., ‘plündern, berauben; Haut abziehen’, GRI. ◊ **Der:** *oszyndować* v. pf., (1408) 1888 HubeZb 122, STP, zuerst geb. SW; *szynd* subst. m., ‘Raubüberfall; Beute, Diebesgut’, 1419 StPPP II nr 1659, STP, zuerst geb. SW, nur für Inh. 1; *szyndownie* subst. n., 1431 StPPP II nr 2374, STP, nur für Inh. 1; *rozszyndować* v. pf., ‘zerfleischen, zerstückeln’, 1567 BielSat C, SPXVI, zuerst geb. L.

« zurück blättern vor »